

sammensat af detailhandelen, forbrugere, IT-branchen og Finansrådet. Panelets rolle som stopklods for ophævelse af reguleringen på markedet for betalingskort har været genstand for stor debat.

Jeg hæfter mig i denne forbindelse ved erhvervsministerens udtalelse den 28. oktober i Aktuelt, hvor erhvervsministeren siger, at hvis man forestiller sig, at der er nogen, der uanset, hvad der sker, fortsat siger nej, så vil det godt kunne ske, at § 20 bliver ophævet, selv om dele af panelet er imod. Deri er vi i Venstre ganske enige.

Lovforslaget går videre end den generelle konkurrencelov, når det gælder myndighedernes mulighed for at foretage prisindgreb.

Erhvervsministeren begrunder behovet for en midlertidig særregulering med, at der med lovforslaget sker en overgang fra et reguleret marked til et marked med fri konkurrence. For at sikre, at aktørerne også virkelig forbereder sig på fuld konkurrence, er det vigtigt, at der bliver sat en tidsbegrænsning på den midlertidige særregulering, og det er der ikke lagt op til i lovforslaget. Der lægges op til et brud med de principper, der ligger til grund for den generelle konkurrencelov. Beføjelsen til at foretage prisindgreb placeres således hos Konkurrencestyrelsen og ikke hos Konkurrencerådet.

Venstre ser gerne, at disse beføjelser fortsat ligger hos Konkurrencerådet for at sikre, at tilsynet varetages af et uafhængigt organ, som administrerer konkurrenceloven uafhængigt af den politiske proces.

Med disse få forbehold går Venstre positivt ind i udvalgsbehandlingen.

Pernille Sams (KF):

Det har været en langvarig, meget langvarig, fødsel, dette lovforslag har haft.

Det har længe været efterspurgt, at dankortet burde kunne bruges til internethandel, og lige så længe har der været et stort politisk flertal, der gerne ville lave en undtagelse fra § 20, for så vidt angår internethandel.

Det ønskede pengeinstitutterne imidlertid ikke; de ville have mere. Faktisk ville de kun løse problemet med internethandelen, hvis § 20 helt blev ophævet.

Denne gidselsituation har nu stået på et stykke tid, og striden er nu endt som dette forslag, hvor internethandel m.v. undtages fra § 20, mens § 20 i hvert fald i 3 år mere og måske også længere bevares for fysisk handel, hvis der nu

ikke i mellemtiden skabes fri og reel konkurrence på betalingskort, infrastruktur m.v.

Det er nu meget vigtigt, at Folketinget og ministeren følger den kommende udvikling meget tæt og ser, hvordan udviklingen rent faktisk bliver. Der er jo tale om ord – fri og reel konkurrence – som er svære at kontrollere, og derfor er det godt, at de forskellige aktører og politikere nu har stor opmærksomhed henledt på, hvordan udviklingen rent faktisk bliver.

Vi i Det Konservative Folkeparti kan sagtens huske, hvor glade pengeinstitutterne var for, at Folketinget med § 20 sørgede for, at de kunne få et reelt monopol på et betalingskort, som alle danskerne ville tage til sig. De enorme summer, de sparede på behandling af check og kontanter, gjorde dankortet til en fin forretning for pengeinstitutterne, selv uden at de opkrævede gebyr for brugen.

Loven har jo hele tiden åbnet mulighed for, at kortets indehaver kan pålægges gebyr ved brugen af det, men det har pengeinstitutterne ikke turdet gøre. Det ville være for tydeligt for folk, mente de, og hvis omkostningerne var kendt, ville mange gå tilbage til kontanter, altså fravælge dankortet.

Derfor vil pengeinstitutterne have ophævet § 20 fuldstændigt, sådan at det nu vil blive muligt at pålægge forretningerne et gebyr for, at kunderne vælger at betale med dankort. Man mener åbenbart, det er mindre tydeligt, mere skjult, for forbrugerne, hvis pengene skal betales i dette led, og derfor tror man ikke, at det på samme måde vil afholde folk fra at bruge dankortet.

Derfor sagde vi i Det Konservative Folkeparti også klart fra her. Vi mener, det er for lusket, at gebyrer skal indføres skjult, så folk ikke opdager dem. For os er det helt i orden, hvis en vare, en tjenesteydelse eller en dankorttransaktion koster noget, men vi mener, det skal være synligt, så mennesker har mulighed for at vælge det fra, hvis de ikke ønsker at betale prisen, og specielt i en situation, hvor vores tidligere lov har sørget for, at bankerne har et de facto-monopol på et landsdækkende betalingskort, er der grund til at tackle situationen ud fra, at der rent faktisk er tale om et monopol med de økonomiske muligheder, det giver, hvis loven ændres.

Nærværende forslag giver mulighed for at tage højde for alle disse forhold. Derfor kan vi støtte det, og vi vil følge udviklingen på kortmarkedet meget nøje, så vi har et godt, gedigent